Livsgjerningens Hus.

Roman

af

Karl Ed. Klopfer.

Paa Dansk ved

C. Reiffenstein-Hansen.

(Fortsat.)

...a, men Brevet er ikke russisk."

...ej, det er tysk," fo'r det ud af Pschi-
...om i samme Øjeblik bed sig i Tun-
...over sin Ubetænksomhed. „Naa —
...er lige meget, af Brevet maatte du
...ort Fald høve kunnet se, at det ikke
...revet af en kvindelig Haand."

...n trak furmulende paa Skulderen;
...dart var hun ikke helt overbevist
...om.

...Jeg forstaar mig maaske ikke derpaa.
... — naar det ikke er et Kjærligheds-
...hvorfor har det da saa stor Betyd-
...for dig? Hvorfor er du saa æng-
...for at miste det?"

...a, du er en Nar. Maa det absolut
...ha en Kvinde for at have Værd for
...dig?

...er er dog en Hemmelighed derved,
...ndt?"

...ej, aldeles ikke, men —"

...Maa enhver læse det?"

...o," svarede han efter nogen To-
...men hans Ansigtsudtryk straffede
...sig.

...aa kan maaske ogsaa Fyrstinden se
...sagde Tatiana ondskabsfuldt.

...iv mig øjeblikkelig Brevet tilbage!"

...Pschileff, idet han tabte al Taal-
...ghed, „ellers tager jeg det med
...mig."

...tiana tog Papirer op af Lommen,
...beholdt det i Haanden bag Ryggen.

...nar du siger mig Sandheden. I-
...Michailowitsch, saa skal du faa
...det.

...n overvejede, men han kunde i
...ikke ikke finde paa nogen Forkla-
...ring.

...vad skal jeg staa dig til Regnskab
...Jeg vil have min Ejendom, andet
...ger jeg ikke. Kom her med det?"

...n styrtede løs paa hende, greb hen-
...Skulderen og søgte at faa fat i hen-
...Haand. Han rørte allerede ved Pa-
...da en skarp Stemme fra Døren til
...relset fik ham til pludselig at fare
...op.

...var Wanda Gregorowna, som
...Dørtærskelen. I Stridens He-
...de de ikke bemærket hendes Ind-
...træden.

...vad er det? Tatiana, hvad vil den
...mmede Fyr have?"

..., Fyrstinde!" stammede Kammer-
...idet hun af Skræk fuldstændig
...Hovedet. „Her — dette Brev —
...jeg ved ikke —"

...ileff gjorde et hurtigt Skridt for
...e imellem, men Fyrstinden viste
...tilbage med en bydende Bevægelse
...i samme Øjeblik det omstridte
...Papir ud af Tatianas skjælvende
...Hænder.

...ileff trykkede den knyttede Haand
...anden og skar Tænder.

...g vil vide, hvad det drejer sig om,
...d denne Hemmelighedsfuldhed skal
...betyde."

...nda lod Øjnene flyde over Papiret;
...Øjenbryn trak sig i Vejret. End-
...Gang læste hun de i temmelig lan-
...stel. Over hendes Næserod viste
...syb Fure. Saa lod hun Haan-
...d Brevet synke ned og saa paa
...ff med et gjennemborende Blik.

...n vovede ikke at løfte Hovedet.
...Øjen tænkte hun paa det, der nu
...rlig maatte komme.

... skjæbnesvangre Brev indeholdt
...hverken mere eller mindre end det
...lige Bevis for, at Pschileff hav-
...fet alle Forberedelser til — at
...det kom fra en tysk Læge i Juster-
...ed den russisk-prøjsiske Grænse.
...havde i Dorpat studeret sammen
...chileff og var kommen til at holde
... En yderst snedig Flugtplan var
...deri; Iwan skulde ved næste
...e forlade Snjegona hemme-
...aa til en nærmere betegnet By,
...Muschik, der var indviet i Hem-
...den, vilde forsyne ham med en
...a hvilken Flygtningen kunde naa
...n. Der vilde Vennen modtage
...sørge for det videre fornødne.
...mme Bonde, som skulde hjælpe
...d Hesten, havde ogsaa besørget
...til Pschileff.

...an Michailowitsch," begyndte
...efter en betydningsfuld Taushed,
...ar du at sige til den Anklage,
...er imod dig af dette Papir?"

...et," svarede den ulykkelige med
...Stemme.

...Holdning var en Mands, der
...er en grusom Skjæbne i Møde.

...nægter altsaa ikke en Gang?"

...ej."

„Du kjender den Nek, Herren har over sine Livegne. Hvilken Straf gjælder for den Forbrydelse, som du har gjort dig skyldig i ved det blotte Forsøg?"

„Døden?"

„Døden — ved Knuten. — Iwan Michailowitsch, du nægter ikke, og det vilde ogsaa være forgjæves over for dette Bevismiddel. Hvem er den medskyldige, livegne Bonde, der tales om i dette Brev?"

„Det skal ingen Pige bringe ud af mig!" —

„Hvem ved," hvislede Wanda, „man har gjort haardere Karakterer møre. Du har ingen Skaansel at vente."

„Det ved jeg, thi jeg er jo i — din Haand."

Fyrstinden bed Tænderne sammen. I hendes Øjne lynede en truende Flamme.

„Hvorfor falder du nu ikke ned for mine Fødder, ligesom forleden?" sagde hun haanende „Hvorfor tigger du ikke om Naade? Jeg mener, den nu var dig mere nødvendig end den Gang."

„Naade, af dig, Fyrstinde? Før vilde jeg finde den hos en Tiger!"

„Aa, maaske var jeg dog i det Lune —"

„Dit Lune kjender kun et: at pine mig. Men selv om du vilde øve Barmhjærtighed — nu forlanger jeg den ikke mere af dig. Du skal i det mindste ikke igjen triumfere over — min Feighed, som du nylig kaldte det. Jeg afventer din Beslutning."

Wanda Gregorowna sugede paa sin Underlæbe og saa tvivlraadig paa Pschileff, men denne tav; man saa paa ham, at det var hans Alvor ikke at fremkomme med et eneste bedende Ord.

„Tatiana," sagde Fyrstinden pludselig henvendt til Pigen, „gaa over til Feodor Gregorowitsch! Jeg beder ham komme ufortøvet."

„For Guds Barmhjertigheds Skyld!" raabte Pigen, som nu først kom til sig selv efter Forfærdelsen over Følgerne af hendes Skinsyge, og gjorde Mine til at knæle ned for sin Herskerinde. „Vær ikke saa grusom! Jeg bønfalder dig —"

„Ikke et Ord! Gjør, hvad jeg har sagt dig!" raabte Wanda med kold Strænghed. „Han ønsker jo ingen Naade. Altsaa afsted. — Kald paa Fyrsten."

Højt hulkende vandrede Tatiana ud for at opfylde Befalingen...

———

8. Kapitel.

Den næste Morgen — Vinterdagen dæmrede graat i graat — traf nogle livegne Karle under Ledelse af Forvalteren Sergius Petrowitsch Forberedelser til en rædselsfuld Akt i ...gonas Gaard.

Et tvært Egebrædt blev lagt skraat op mod en Fjælevogn, ved den nederste Ende laa store Sten for at hindre det i at skride ud. Derefter lagde Sergius Petrowitsch en tung kortskaftet Pisk med syv skarpkantede Læderremme forsynet med Blykugler, paa Vognen og gik saa ind i Huset for at melde Fyrsten, at „alt var i den bedste Orden."

Det ligger i en Slavenatur, at den hader de Standsfæller, som i Virkeligheden eller blot tilsyneladende svinger sig op over den Stilling, de fra først har indtaget. Saaledes havde hele Livegenskabet paa Snjegona et ondt Øje til Pschileff; man beskyldte ham for, at han vilde spille Herre, synes bedre end sine Ligemænd, hvortil han ikke havde nogen Ret, da han dog kun var en Livegen. At hans Dannelse og Kundskaber satte ham paa et højere Trin, vilde de ikke taale.

Ganske særlig hadede Sergius Petrowitsch ham, thi denne havde hidtil som Forvalter været den øverste blandt de Livegne; hvad kunde derfor være hans lave Karakter mere velkommende end den Lejlighed, han i Dag havde til at bevise sin raa Overlegenhed.

Med et triumferende Smil førte Sergius Petrowitsch Sekretæren ned i Gaarden. Han havde grebet ham i den ene Arm, medens en Karl holdt fast i den anden. Dette vilde dog ikke have været nødvendigt, thi Pschileff gjorde ingen Modstand.

Han var meget bleg, Arret paa hans Kind skinnede næsten violet, i hans Øjne lyste en uhyggelig Glød, men hans Skridt var faste.

Feodor Gregorowitsch fulgte den lille Gruppe i nogle Skridts Afstand ned i Gaarden. Naar den forestaaende Eksekution overhovedet vakte nogen Følelse i i ham, saa var det — Kjedsomheden. Han var selv for Grusomheden en for kold Natur.

At Pschileffs forbryderiske Forehavende fortjente en eksemplarisk Straf, det havde hen indset som noget selvfølgeligt, og han havde dekreteret fem og tyve Slag Knut med en Ligegyldighed, som gav han Ordre til at trække et Uhr op eller noget lignende. Egentlig bestod den „sædvanlige" Straf for den Slags Forbrydelser i hundrede Slag — hvad der omtrent var ensbetydende med en Dødsdom, thi Erfaringen lærte, at den ulykkelige i Reglen var død ved det tredsindstyvende —, men Snjegon havde Interesse af at bevare en saa nyttig Sekretær. Saa lod han „Naade gaa for Ret."

Det var kun Vinterkulden, som fik Iwan Michailowitsch til at skjælve, da man nu trak Frakke og Vest af ham og rev Skjorten ned, saa at Overkroppen var fuldstændig blottet. Forvalteren snørede en Strikke om hans Haandled, hvorpaa man bandt den ulykkelige mod Brædtet saaledes, at hans Ansigt og Bryst blev presset ind mod Træet, medens Armene blev sleakt opad. Ogsaa Fødderne blev snørede, saa Pschileff næppe kunde gjøre den svageste Bevægelse med Legemet.

I en stor Kreds stod Godsets Livegne opstillet, Mænd, Kvinder og Børn.

Nu, da det var kommen saa vidt, læstes dog Medlidenhed i de fleste Ansigter. Dødsstilhed herskede blandt Tilskuerne.

Fyrsten stod lænet mod Stalddøren i en skødesløs Stilling og snoede sit Overskjæg.

Det spørgende Blik, Sergius Petrowitsch nu rettede paa ham, besvarede han med et ligegyldigt Nik.

Man kunde altsaa begynde.

Forvalteren svang Knuten — det var et Slags Prøveslag. De syv Piskeremme fuste ned paa Pschileffs nøgne Ryg — syv rødblaa, svulmende Striber betegnede øjeblikkelig Sporene paa Huden.

Der gik en Trækning gjennem Pschileff, men ikke en Lyd kom over hans sammenbidte Tænder. Og atter fuste Pisken i Luften.

„To — tre — fire — fem —"

Nu rislede Blodet ned ad Ryggen.

„Sex — syv —"

Da lød et hjærteskjærende Smærteskrig fra den ulykkelige. Smærterne havde overvundet Aandens Viljekraft.

Et modbydeligt Smil spillede om Læberne paa Forvalteren. Han løftede den kraftige Arm til et nyt Slag, det ottende, da sik en høj Stemme ham til at stanse.

„Holdt!" lød det over Gaarden.

I samme Øjeblik greb en usikker Haand om Feodor Gregorowitschs Arm.

Wandas blege Ansigt viste sig ved hans Skulder.

„Lad det nu være nok!" sagde hun hastig.

„Hvad gaar der af dig? Han har jo knap faaet en Tredjedel —"

„Iwan Michailowitsch er Familiegods, det har du selv sagt, og jeg kan lige saa godt bestemme over ham som du. Jeg benaader ham og eftergiver ham Resten af Straffen."

Snjegon trak paa Skulderen og vinkede ad Forvalteren.

„Før ham bort!" raabte Fyrstinden.

To Knægte, hos hvem der slog et medlidende Hjærte under de Livegnes smudsige Tittel, sprang til og løste Baandene. Tatiana, hvem Taarerne trillede med ad Kinderne, styrtede hen og slog et varmt Klæde over hans blødende Ryg.

Da man rejste Pschileff op, kunde han næppe staa paa Benene. Tænderne klaprede i Munden paa ham, hver Muskel i hans blege Ansigt vibrede, hans Øjne var blodunderløbne og stive. Han syntes tildels at være uden Bevidsthed. Mekanisk støttede han sig til de to Knægte og lod sig slæbe op paa sit Kammer.

Han kom forbi Wanda Gregorowna, der saa efter ham med et forfærdet Blik, men han lod til lige saa lidt at bemærke hende som de andre, der stod rundt om ham.

„Anser du denne Straf for tilstrækkelig til at afskrække Iwan Michailowitsch fra videre Flugtforsøg i Fremtiden?" spurgte Wanda sin Broder, da hun traadte ind i det Værelse, der skilte deres Gemakker.

„Jeg haaber det, thi han ved nu, hvad der venter ham i Gjentagelsestilfælde, og et gunstigt Resultat af et saadant Foretagende er jo saa godt som udelukket."

„Men sig mig," vedblev hun efter en kort Betænkning, „tror du ikke, man kunde skue sig ham paa en anden Maade?"

„Hvorledes skulde det være?"

„Jeg vilde i dit Sted forlange et bindende Løfte af Iwan Michailowitsch. Han skulde give sit Æresord paa at afstaa fra lignende Projekter i Fremtiden."

„Det er brillant!" raabte Fyrsten ironisk. „Æresord af en — Livegen! Mener du da, at Iwan Michailowitsch vilde holde det, naar jeg nedlod mig til at afkræve ham et saadant?"

„Ja, jeg tror det," svarede Søsteren sagte; „han vil holde det, derom er jeg overbevist?"

„Det vilde være mærkeligt. Naa, man kan jo forsøge Eksperimentet."

Snjegon vendte sig for at gaa, da han endnu en Gang stansede og trak de forte Øjenbryn betænkelig sammen.

„Saa havde det maaske været bedre straks at tage et saadant Løfte af ham, i Stedet for at lade ham prygle. Hvorfor kommer du først nu paa denne Ide?"

Wanda Gregorowna trak paa Skulderen og tav.

———

Den næste Dags Aften indfandt Fyrsten sig som sædvanlig paa Radiska. Han plejede nu at blive der temmelig længe, dels for at spille Skak med sin Forlovede, dels for at nyde den kraftige Punsch, hvormed Hr. Kubiecki beværtede sine Gæster.

Denne Aften skulde den maskerede Fjendtlighed mellem ham og Franskmanden faa et tydeligere Udtryk.

For Kubiecki, den skarpe Jagttager, havde dette stadig kun været et Tidsspørgsmaal; han havde set det trække sammen, ligesom Astronomen med mathematisk Nøjagtighed kan beregne to Himmellegemers Møde i Verdensrummet.

Det var efter Souperen den berømte Punsch blev baaret ind, og Leguerion, som i Dag betandt sig i en ejendommelig Stemning af vemodig Oprømthed, løftede det dampende Glas og udbragte en Skaal for Familjen, særlig for Frøken Kubieckis lykkelige Fremtid.

Som Anledning dertil nævnte han den Omstændighed, at han i Dag havde taget en endelig Beslutning angaaende sin Afrejse; han nævnte ogsaa Dagen, der var akkurat en Uge efter.

Hanka nikkede sørgmodig til ham, da hun stødte sit Glas mod hans. Hun holdt det ogsaa længe mod sine Læber, men drak næppe et Par Draaber. Det syntes, som vilde hun kun vinde Tid til til at samle sig.

Da hun atter saa op, var hun endogsaa i Stand til at smile.

„Jeg maa lykønske Dem til denne Dag," sagde hun og tvang sig til en lettere Tone end den, der virkelig passede til hendes Stemning, „thi De rejser jo dermed Deres fuldstændige Helbredelse og vender tilbage til Deres Fædreland. — Naar man kunde antage, at De nogen Sinde igjen vilde betræde russisk Jord, vilde jeg sige: Paa glædeligt Gensyn og tage det højtidelige Løfte af Dem, ikke at drage forbi Snjegona, uden — at glæde — os, min — Mand og mig ved et Besøg."

Leguerion bukkede tavs. Han var for bevæget til al kunne svare med en intetsigende Frase.

Snjegon trak Mundvigene dybt ned og lod sine vandede Øjne glide frem og tilbage mellem Hanka og Majoren.

„Jeg flutter mig selvfølgelig til den Indbydelse," sagde han saa langsomt, som maatte han lede efter hvert Ord, „men jeg tror næppe, at Hr. Chevalieren nogen Sinde vil finde Lejlighed til at gjøre Brug deraf."

„Hvorfor ikke, Deres Højhed?" spurgte Kubiecki meget ivrigt, idet han trængte sig imellem med sit smilende, lurende Ansigt, „hvorfor ikke?"

„Aa — hm — til en Fornøjelsesrejse er vor Egn vel altfor trist — og, pardon, Hr. Major, i Deres Egenskab af fransk Officer vil De forhaabentlig ikke oftere have Anledning til at betræde russisk Jord.

Leguerion bed sig i Læberne; Fyrstens næsten ringeagtende Tone saarede ham.

„Ogsaa jeg, Fyrste, haaber, at Freden mellem vore Nationer vil holde sig," svarede han koldt.

Snjegon trak paa Skulderen.

„I det mindste saa længe Bonaparte ikke er kommen sig efter den Udmattelse, vi har beredt ham her, thi ellers skulde Pokker stole paa noget. Man har Beviser paa hans — Fredskjærlighed."

„Fyrste, tør jeg tage mig den Frihed at erindre Dem om den Uniform, jeg bærer? Det er min Kejsers Uniform, som De omtaler paa en — mildest talt — udelikat Maade. Ingen af os to har ført denne Krig, og hverken De eller jeg bærer Skylden for dens Udfald. Men — jeg finder det uværdigt for en ærlig Soldat med Haan at minde sin besejrede og saarede Fjende om hans Nederlag."

Hanka rejste sig hurtig og vilde gaa hen til sin Forlovede, men hendes Fader holdt hende tilbage.

„Lad dem selv om det," hviskede han hastigt til hende; „det er al Tid uheldigt naar Kvinder blander sig i den Slags Ordskjærmydsler. De vil nok selv blive enige. „Nej, ser De, Deres Højhed, vor elskværdige Gjæst beviser netop, at man vel kan besejre hans Nation, men ikke undertrykke den. Bravo, Hr. Major, det var et stolt Ord, og Stolthed klæder en Kriger godt."

(Fortsættes.)

Du vil blive plyndret i Chicago

under Verdensudstillingen, dersom du ikke ved Besked.

Enhver Abonnent paa „Saturday Blade" eller Chicago Ledger" faar et frit Certifikat, som berettiger Indehaveren til at henvende sig paa vort Kontor naarsomhelst, og vi sørger for, at du faar Værelse til den Pris, du ønsker. Vi undersøger personligt Kosthuse, Lejligheder, Hoteller osv., og kan spare dig Penge. Abonnenter har ogsaa frit Brug af vort Postkontor, Læse- og Skrivværelse, Røgerum og Telegrafkontor. „Saturday Blade" er et illustreret ugentligt Nyhedsblad. „Chicago Ledger" er et kjendt illustreret literært Familieblad. Disse Blades Cirkulation er 500,000 Eksemplarer ugentlig. Prisen paa hver er **$2 om Aaret, $1 for 6 Maaneder, 50 Cts. for 3 Maaneder.** Send efter dem. Prøvenummer frit, ligeledes Bøjninser over Chicago og Verdensudstillingen.

The Saturday Blade, The Chicago Ledger, storste Ugeblade i Verden. 500,000 Eksemplarer ugentligt.

W. D. Boyce, 115-117 5th Ave., Chicago.

En udmærket Bog

Jord, Hav og Himmel

eller Verdensalltets Undere, som ... en tænksomme Beskrivelse af alt, der er underfuldt paa Jordkloden, i Verdenshavene og paa den stjerneklare Himmel. Rigt illustreret med omtrent 300 smukke Billeder. Tre Bøger i et Bind. Bogladepris: elegant indbunden $2.75. „Stjernen" 1 Aar og denne Bog for $3.25. Bogen sendes frit til enhver som indsender 5 nye Abonnenter paa „Stjernen".

En Pilgrims Vandring

fra denne Verden til det himmelske, fremstillet under Billedet af en Drøm af John Bunyan, tilligemed Forfatterens Levnetsbeskrivelse. Bunyans berømte Allegori har rørt tusinder til Taarer. Det er den ædleste af alle Bøger næst efter Bibelen, og den Udgave, som vi sælger, er uden Undtag de den mest prægtige og indholdsrige, som har været udgivet i Amerika eller Europa. Paa Norsk, Dansk, Svensk eller Engelsk. Rigt illustreret; nogle af Tegningerne koloreede. Sælges til Abonnenter eller bortgives til Abonnentsamlere paa samme Betingelser som „Jord, Hav og Himmel".

Dr. Lucas PRIVATE DISPENSARY

68 Randolph St., Chicago, Ill.

Tab af Manddom, Nervesvækkelse, Selvbesmittelse, udømt Livskraft, Afsky for Selskab, tabt Energi, Aftagende i Vægt, Nærebrok og Utformuenhed, er alle de skrækkelige Følger af ungdommelig Letsindighed og Udskejelser. Om Du bærer dig i første Stadium, hvis paa, at Du hurtig nærmer dig det sidste. Lad ikke falsk Stolthed eller Beskjedenhed hindre Dig i at give Agt paa Sygdommen. Min erfarne og begavede ung Mand har lidet sin Sygdom saa frit Ord. Angsten har berøvet ham Forstanden og Livet. Spørgsmaal er farlig. Ægteskab er farlig. Tænk paa: Det nærmeste er farlig.

Venerisk Sygdomme, jævnlom Syphilis i alle dens frygtelige Former, Dyvpert, Inflammation af Blæren og Tarmkanalen, alt forårsaget ved uren Omgang.

En hel Livstid af Erfaring har lat os lære, at det ikke er nok at give vore Patienter en **øieblikkelig** Lindring, men vi gaa en fuldstændig **Kur.** Alle Breve og private Meddelelser holdes absolut hemmelig. Vore Mediciner sendes pr. Expres saaledes, at de ikke er nogen Ubemærkomhed. **Hvis De ikke** personlig kan belage os, saa skriv til os. Konsultation fri. Send Frimærke for Spørgsmaalsliste og Bog pr. Expres.

Hvis paa, at vi garanterer at betale $500 for ethvert Sygdomstilfælde, vi paatager os og feiler i at kurere.

Den unge Mands Private Raadgiver

DR. LUCAS' PRIVATE DISPENSARY, 68 Randolph St., Chicago, Ill.

Raadspørg den gamle Doktor

Uderamineret med bedste Karakter fra Rush og Bennett Medical Colleges. I 20 Aar har han udelukkende beskæftiget sig med Behandlingen og den snareste Helbredelse af

Private, Nervøse og Kroniske Sygdomme.

„Tusinder unge Mænd og Kvinder, frelst fra en tidlig Grav, har gjenvundet sin Livskraft og opnaaet den Glæde at blive forældre." Læs „**Den unge Mands private Raadgiver.**" Denne behjendte Bog sendes frit til alle Lidende, som ønsker at indgaa i Ægteskab eller tænker paa dem, som lide af private, nervøse eller kroniske Sygdomme.

ELKHART CARRIAGE AND HARNESS MFG. CO.

No. 1. Farm Harness. $24.50. Have sold to consumers for 20 years, saving them the dealers' profits. We are the oldest and largest manufacturers in America selling Buggies and Harness this way. Ship with privilege to examine before any money is paid. We pay freight both ways if not satisfactory. Warrant for two years. Why pay an Agent $100 to $150 for one? Write your own order. Boxing free. We take all the risk of damage in shipping.

No. 119 Road Wagon. $27

WHOLESALE PRICES.

Spring Wagons, $35 to $50. Guaranteed same as sell for $65 to $85. Surreys, $70 to $100, same as sell for $150 to $180. Top Buggies at $42, fine as sold at $75. Pineteens at $75 to $100. Wagonettes, Milk Wagons, Delivery Wagons and Road Carts.

No. 41. Wagon. $43.

No. 718 $42.

OUR HARNESS are all No. 1 Oak-tanned Leather. Single $8 to $20; Double Buggy, $18 to $35. Riding Saddles and Fly Nets. 3 per cent. off for cash with order. 64-page illustrated Catalogue free. Address

W. B. PRATT, Sec'y, ELKHART, IND.

Ungdommens Raadgiver.

som have Lyst til at lære at kjende sig selv, kunde skrive efter et Exemplar af Dr. Rosenbergs berømte Bog

Bogen omhandler Livets Hemmeligheder, Ægteskabet, Forholdet mellem Mand og Kvinde, hemmelige Synder, deres Følger, Forebyggelse og Helbredelse o. s. v., og er i høi Grad interessant. Sendes frit i forseglet Omslag til Enhver ved Modtagelse af 4 Cents i Frimærker. Adresser

Dr. N. Rosenberg Co., 41 S. Clark Str., Chicago, Ill.